

XXXI Pujada al Port de Salau – 5 d'agost de 2018

written by Redacció Unilateral | 5 d'agost de 2018

Des de fa 30 anys el Cercle d'Agermanament Occitano-Català (CAOC) organitza la Pujada al Port de Salau (2100 m d'altitud) des dels dos vessants del Pirineu, des del Pallars Sobirà i des de l'Arièja (Occitània), el primer diumenge d'agost, amb la col·laboració d'entitats dels dos costats del Pirineu.

L'objectiu de la tradicional pujada al Port de Salau és la reivindicació del Pirineu com a nexa d'unió entre els dos pobles que hi habiten a banda i banda: el català i l'occità. És una trobada de caràcter polític i festiu que cada any aplega més de 600 persones.

Amb la trobada volem recuperar les relacions d'amistat, culturals, comercials i de tot tipus que al llarg de la història hi havia hagut entre les valls pirinenques catalanes i occitanes, i que per qüestions polítiques van quedar estroncades. El Port de Salau va ser un indret determinant en les comunicacions entre els dos vessants del Pirineu fins ben entrat el segle XX, fins i tot hi havia duana a Alós d'Isil.

La voluntat és la de descobrir les llengües i les cultures pròpies occitana i catalana, llengües que han sofert repressió continuada per part dels respectius Estats, especialment la llengua occitana que es troba en una situació encara més delicada que el català.

Per manca de comunicacions, des dels dos costats és obligat pujar a peu al cim del Port. Els catalans ho tenen millor perquè des del Refugi del Fornet, o bé des del pont de Perosa, es triga aproximadament entre dues hores i dues i mitja (750 m de desnivell). Els occitans, en canvi, tenen més de quatre hores de camí pel seu costat, amb un desnivell de més de mil metres.

Un cop a dalt es fan uns actes de germanor, amb intercanvis de productes típics dels dos costats: formatge, vins, galetes, xocolata, embotits, etc. S'hi fan danses occitanes i catalanes per a tothom, interpretades pels acordionistes i músics occitans i catalans, els quals pugen dels dos costats dels Pirineus. Hi ha discursos de benvinguda, cançons, danses per a tothom, himnes, banderes, i s'acaba amb una gran rotllana amb el cant dels adéus i una gran foto de família.

Hi participen els alcaldes de les dues comarques i es reivindica la cultura comuna catalano-occitana i les relacions transfrontereres, que haurien de relligar les dues comarques, la germanor i la "frairetat" de la trobada.

Les pujades al Port de Salau són la memòria d'unes comunicacions per vies naturals que foren practicades des de sempre i que en època moderna s'ha tendit a oblidar. Però en canvi, el port sí que continuà com a via d'alliberament polític i econòmic, especialment en forma d'onades de gent que en temps de guerres buscava refugi en el país veí.